

GEDETAILLEERDE ANALYSE VAN DE KABINETSREACTIE VAN 13 JULI 2007¹ OP DE AANBEVELINGEN VAN HET CEDAW-COMITÉ²
 Bijlage bij de brief van het Netwerk VN-Vrouwenverdrag aan de Tweede Kamer d.d. 17 september 2007

Uitsplitsing en samenvatting van Concluding Comments CEDAW-Comité	Reactie kabinet	Analyse en inhoudelijk commentaar Netwerk VN-Vrouwenverdrag
(2,3) Waardering voor rapportage en hoge niveau van delegatie		
(2,3) Teleurstelling ten aanzien van het ontbreken van rapportage over art. 2, 3 en 4. Art. 4: tijdelijke extra maatregelen om het bereiken van de facto gelijkheid te versnellen		Het kabinet gaat hier in het geheel niet op in.
(3, 9, 10, 45, 46) Teleurstelling en onvrede ten aanzien van het ontbreken van informatie en het gebrek aan reactie op vragen ten aanzien van de Nederlandse Antillen. Daarom verzoekt het Comité Nederland om in januari 2008 een aanvullende rapportage mbt de implementatie van CEDAW in de Nederlandse Antillen in te dienen. Dit rapport vervangt niet de reguliere rapportage van Augustus 2008; Nederland moet waarborgen dat ook daarin informatie is opgenomen over de implementatie van het verdrag in de Nederlandse Antillen. Een vertegenwoordiger van de Ned. Antillen moet worden opgenomen in de volgende regeringsdelegatie naar CEDAW	Kritisch was het CEDAW-Comité over het ontbreken van een rapportage van de Nederlandse Antillen. Het comité vraagt de Nederlandse Antillen alsnog met een rapport te komen in augustus 2008. Dit verzoek is door het ministerie van Buitenlandse Zaken onder de aandacht gebracht van het betrokken ministerie van de Nederlandse Antillen	Het kabinet geeft het verzoek van het CEDAW-Comité onvolledig weer: het Comité vraagt niet de Nederlandse Antillen, maar Nederland om alsnog met een rapport te komen en wel in januari 2008 (niet augustus). Het kabinet ziet de aanbeveling blijkbaar als inspanningsverplichting, terwijl resultaat wordt gevraagd: een rapport in januari 2008. Van de Nederlandse regering wordt meer gevraagd dan het onder de aandacht te brengen van het betrokken ministerie van de Nederlandse Antillen. Op de delegatie is niet ingegaan.
(4) Waardering voor ratificatie Facultatief Protocol		
(5) Positief oordeel mbt inzet tav implementatie Verdrag i.h.a. Emancipatiebeleid	Het CEDAW-Comité is positief over de inspanningen van de Nederlandse regering om het VN Vrouwenverdrag te implementeren bij het aannemen van wetten, het opstellen van beleidsregels en het opzetten van programma's, waaronder het Meerjarenbeleidsplan 2000-2010.	Het aantal paragrafen met positieve aspecten is opmerkelijk klein, zowel ten aanzien van eerdere CEDAW-Comments als in vergelijking met CEDAW Comments over rapportages van andere landen.

¹ d.d. 13 juli 2007, zie <http://www.minocw.nl/documenten/25791.pdf>. In dit schema is veelal de letterlijke tekst van de kabinetsreactie aangehouden, op enkele plaatsen is de kabinetsreactie samengevat.

² Zie http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/cedaw37/concludingcommentsAU/Netherlands_advance%20unedited.pdf

De aanbevelingen die aan Aruba worden gedaan zijn hier niet opgenomen.

Uitsplitsing en samenvatting van Concluding Comments CEDAW-Comité	Reactie kabinet	Analyse en inhoudelijk commentaar Netwerk VN-Vrouwenverdrag
<p>(6, 7) Positief oordeel over internationale inzet en bilaterale programma's van Nederland voor vrouwenrechten en VN resolutie 1325. Waardering voor bezwaar tegen voorbehouden van andere Verdragsstaten.</p>	<p>Tevens is het CEDAW-Comité te spreken over de Nederlandse ontwikkelingsamenwerkingsprogramma's die de rechten van vrouwen bevorderen en beschermen. Ook de Nederlandse inzet op nationaal en internationaal niveau voor de implementatie van de VN Veiligheidsresolutie 1325 wordt door het CEDAW-Comité geprezen. Het bezwaar dat Nederland consequent maakt tegen de voorbehouden die andere landen maken bij de ratificatie van het VN Vrouwenverdrag wordt ook door het CEDAW-Comité gewaardeerd.</p>	<p>.</p>
<p>(8) Implementatie van de comments en aanbevelingen van het Comité moet prioriteit hebben in periode tot volgende rapportage. (zie ook 45)</p>		<p>Het kabinet gaat in het geheel niet in op deze aanbeveling. Uit de rest van de kabinetsreactie blijkt dat het kabinet de gevraagde prioriteit niet geeft. Op veel aanbevelingen wordt in het geheel niet ingegaan. Vaak wordt slechts uiteengezet wat het lopend beleid is, hetgeen in het vorige rapport en tijdens de gedachtenwisseling in New York ook al was gedaan. Uit de Concluding Comments bleek dat het kabinet het CEDAW-Comité hier niet mee overtuigd had.</p>
<p>(8, 44) Het Comité vraagt om de onderhavige concluding comments onder de aandacht te brengen van de relevante ministeries en het parlement, opdat de volledige implementatie van het verdrag wordt gewaarborgd. Het Comité vraagt ook om brede verspreiding (onder de hele bevolking, inclusief ambtenaren, politici, vrouwen- en mensenrechtenorganisaties) van de Concluding Comments, en van het verdrag, het Facultatief Protocol, de Beijing declaration en Platform for Action en de uitkomsten van de 23e sessie van de General Assembly, getiteld "Women 2000: gender equality, development and peace for the twenty-first century", om hen bewust te maken van de stappen die al zijn gezet en de stappen die nog moeten worden genomen om de de jure en de facto gelijkheid van mannen en vrouwen te bereiken.</p>	<p>Het CEDAW-Comité is van mening dat Nederland zorg dient te dragen voor de brede verspreiding van de aanbevelingen van het CEDAW-Comité onder de overheid, de maatschappelijke organisaties en bij het publiek. De recente aanbevelingen van het comité heb ik naar de Tweede Kamer en alle bewindspersonen verzonden. Voorts zijn de aanbevelingen van het CEDAW-Comité op de website www.emancipatieweb.nl geplaatst . Ik zal tevens zorgdragen voor een vertaling van de aanbevelingen.</p>	<p>Het kabinet geeft de aanbeveling van het CEDAW-Comité onvolledig weer, en voert die slechts ten dele uit. Het Comité vraagt niet zomaar om verspreiding van de Concluding Comments, het vraagt om verspreiding opdat de volledige implementatie van het verdrag wordt gewaarborgd. Slechts verzenden naar de ministeries en het parlement is dan onvoldoende. Daarnaast vraagt brede verspreiding, gericht op bewustwording, om een actievere inzet dan het plaatsen op emancipatieweb.nl (waar ze met moeite zijn te vinden). De aangekondigde vertaling van de Concluding Comments is positief, maar nog niet uitgevoerd een half jaar na de verschijning. Het Comité vraagt daarnaast ook om verspreiding van andere documenten. Hierop gaat het kabinet in het geheel niet in.</p>

Uitsplitsing en samenvatting van Concluding Comments CEDAW-Comité	Reactie kabinet	Analyse en inhoudelijk commentaar Netwerk VN-Vrouwenverdrag
<p>(11,12) Het Comité heeft ernstige zorgen over de status van het Verdrag in het rechtssysteem; de Staat moet ervoor zorgen dat alle bepalingen van het verdrag direct toepasbaar zijn in het nationale rechtssysteem.</p>	<p>"Op de aanbevelingen aangaande de juridische status van het VN-Vrouwenverdrag in Nederland kom ik terug in de vijfde rapportage over het VN Vrouwenverdrag die voor augustus 2008 naar het CEDAW-Comité wordt gezonden."</p>	<p>Het kabinet geeft niet aan of en hoe de aanbeveling uitgevoerd gaat worden. Het kabinet beschouwt aanbeveling blijkbaar als vrijblijvend of als inspanningsverplichting, terwijl resultaat wordt gevraagd. De zorgen van het Comité over de status van het verdrag en over de huidige visie van de Nederlandse regering hierop was een van de belangrijkste punten tijdens de constructieve dialoog in New York in januari 2008. De Nederlandse regering heeft het Comité niet kunnen overtuigen en lijkt vervolgens de ernstige zorgen van het Comité niet serieus te nemen. Implementatie van de aanbeveling moet prioriteit hebben. Het Comité vraagt om een resultaat: alle bepalingen van het verdrag moeten toepasbaar zijn in het Nederlandse rechtssysteem. Dit is overigens ook in lijn met hetgeen de wetgever beoogde met de Goedkeuringswet Vrouwenverdrag en met de kabinetsreactie op de Eerste nationale Rapportage (rapport Groenman).</p>
<p>(12) De Staat wordt aanbevolen zich meer in te zetten om kennis en bewustzijn over het verdrag en het Facultatief protocol onder de rechterlijke macht en advocaten te vergroten, om te verzekeren dat geest, doelen en bepalingen van het verdrag bekend zijn en gebruikt worden in juridische procedures.</p>		<p>Het kabinet gaat in het geheel niet in op deze aanbeveling. De aanbevolen concrete maatregel kan bijdragen aan het vereiste resultaat dat alle bepalingen van het verdrag toepasbaar zijn in het nationale rechtssysteem, en ook daadwerkelijk worden gebruikt in juridische procedures. Het kabinet dient alsnog aan te geven hoe het deze aanbeveling gaat uitvoeren.</p>
<p>(13,14) Comité beveelt aan dat de verantwoordelijkheid voor de coördinatie van gendermainstreaming en van het emancipatiebeleid bij één ministerie komt te liggen; net als de monitoring en evaluatie ervan.</p>	<p>Emancipatiebeleid Het CEDAW-Comité heeft kritiek op de wijze waarop het emancipatiebeleid bij de Nederlandse rijksoverheid is vormgegeven. Het comité is van mening dat één ministerie verantwoordelijk moet zijn voor dit beleid. Dit ministerie moet er tevens voor zorgen dat de monitoring en de evaluatie van het gendermainstreamingbeleid bij de andere ministeries is gewaarborgd. Het Kabinet heeft in het coalitieakkoord een Emancipatienota aangekondigd waarin de gezamenlijke ambities op het terrein van het emancipatiebeleid zullen worden beschreven. Daarin zal ook de verantwoordelijkheidsverdeling op rijksniveau worden aangegeven.</p>	<p>Het kabinet geeft de aanbeveling van het CEDAW-Comité onjuist en onvolledig weer: het Comité beveelt aan dat er een departement verantwoordelijk is voor de coördinatie van het emancipatiebeleid en de gendermainstreaming. Het kabinet laat niet weten of en hoe de aanbeveling uitgevoerd gaat worden. Het verwijst slechts naar de aanstaande Emancipatienota, waarin tevens wordt ingegaan op zijn visie op de verantwoordelijkheidsverdeling.</p>

Uitsplitsing en samenvatting van Concluding Comments CEDAW-Comité	Reactie kabinet	Analyse en inhoudelijk commentaar Netwerk VN-Vrouwenverdrag
<p>(13, 14) Aanmoediging dat dit coördinerend ministerie ook waarborgt dat er kennis van het VN-Vrouwenverdrag is in alle overheidssectoren met als doel het bevorderen van de jure en de facto gelijkheid tussen mannen en vrouwen.</p>		<p>Het kabinet gaat in het geheel niet in op deze aanbeveling. Deze aanbeveling hangt ook samen met de aanbevelingen omtrent de verspreiding van het verdrag en de concluding comments en de status van het verdrag (8; 12). Het kabinet zou alsnog moeten aangeven hoe het wil waarborgen dat er kennis over het vrouwenverdrag is in alle overheidssectoren, opdat de jure en de facto gelijkheid wordt bereikt..</p>
<p>(15, 16) Zorgen over de persistentie van genderstereotypering, in het bijzonder van ZMV-vrouwen. Het Comité dringt aan op onderzoek naar de gevolgen hiervan. Het roept op om publiekscampagne te houden mbt de negatieve gevolgen van deze stereotypen op de samenleving.</p>		<p>Het kabinet gaat in het geheel niet in op dit deze punten. Het kabinet dient alsnog aan te geven hoe het deze aanbeveling gaat uitvoeren.</p>
<p>(17, 18) Nog steeds zorgen over lage vertegenwoordiging vrouwen in alle publieke sectoren, inclusief op internationaal niveau, de wetenschap, en in het bedrijfsleven. Het Comité dringt met klem aan op maatregelen om de volledige en gelijkwaardige participatie van vrouwen in het publieke leven en in de besluitvorming.</p> <p>Het Comité is bezorgd over de lage vertegenwoordiging van vrouwen in gekozen organen op lokaal en provinciaal niveau. Zorg omtrent ontbreken van data mbt aantal ZMV-vrouwen in hogere functies. Aanmoediging om te waarborgen dat de vertegenwoordiging van vrouwen in politieke en publieke organen de volledige diversiteit van de samenleving weerspiegelt. Verzoek om in volgende rapportage gedetailleerde informatie te verschaffen omtrent de representatie van vrouwen en ZMV-vrouwen in gekozen en benoemde organen.</p> <p>Zorg omtrent ontbreken van informatie over en van stimulans voor het gebruik van quota; ernstige aansporing om blijvende maatregelen te nemen om de volledige en gelijkwaardige participatie van vrouwen in het publieke domein en in de besluitvorming te versnellen. Oproep om daarnaast tijdelijke speciale maatregelen (conform art 4) te nemen; aanmoediging om te waarborgen dat vertegenwoordiging van vrouwen in</p>	<p>Onder het kopje stereotype seksegerelateerde rolpatronen vat het kabinet vier aanbevelingen samen: 1.er moeten speciale maatregelen worden genomen om te zorgen dat vrouwen een gelijkwaardige positie bereiken in het openbare, politieke, private en bedrijfsleven, met name in hoge topposities Overige aanbevelingen onder dit kopje gaan over 29/30 (zie aldaar)</p> <p>Vervolgens beschrijft het kabinet net als in de regeringsrapportage (en tijdens de dialoog met CEDAW) enige trends, een aantal beleidsinitiatieven (Ambassadeursnetwerk, Aspasiaprogramma) en streefcijfers.</p>	<p>Het kabinet geeft in zijn reactie het commentaar en de aanbevelingen van het CEDAW-Comité onvolledig weer. De herhaling van de beschrijving van het al bestaande beleid verhuult dat het Comité deze in feite als onvoldoende heeft beoordeeld. Daarbij gaat het kabinet niet in op de positie van vrouwen in een aantal sectoren die door CEDAW expliciet worden genoemd (bijvoorbeeld vrouwen op internationale posities, en (ZMV-)vrouwen in lokale en provinciale organen). Het kabinet dient alsnog aan te geven hoe het deze aanbevelingen gaat uitvoeren, het schetsen van inspanningen is niet genoeg, ook omdat niet aangegeven wordt hoe ze zullen bijdragen aan het bereiken van het gestelde doel. Verder gaat het kabinet niet in op de aanbevelingen die het CEDAW-Comité doet over de inzet van verschillende soorten maatregelen, om het doel te bereiken. Het kabinet zal alsnog moeten aangeven op welke manier het gebruik gaat maken van quota en van tijdelijke speciale maatregelen en welke algemene maatregelen tot resultaat kunnen leiden. Het CEDAW-Comité vraagt om extra inspanningen, gericht op volledige en gelijkwaardige participatie. Zelfs als de genoemde streefcijfers gehaald worden, dan is nog geen sprake van volledige en gelijkwaardige participatie.</p>

Uitsplitsing en samenvatting van Concluding Comments CEDAW-Comité	Reactie kabinet	Analyse en inhoudelijk commentaar Netwerk VN-Vrouwenverdrag
<p>politieke en publieke organen de diversiteit van de samenleving weerspiegelt en ZMV-vrouwen insluit.</p> <p>(19, 20) Zorgen om het aanhoudend geweld tegen vrouwen en het ontbreken van gegevens, in het bijzonder met betrekking tot ZMV-vrouwen. Oproep aan de Staat om te waarborgen dat er systematisch gegevens worden verzameld over geweld tegen vrouwen, uitgesplitst naar sekse, type geweld, relatie tot de pleger en naar etniciteit, teneinde de effecten van wetten en beleid mbt geweld tegen vrouwen te monitoren Zorgen over de genderneutrale formulering van beleid ten aanzien van geweld tegen vrouwen. Aanmoediging om huisverbod verder uit te werken, om publiekscampagnes rond geweld tegen vrouwen en organiseren. Voorts een dringende oproep om gratis rechtsbijstand voor alle slachtoffers van huiselijk geweld te garanderen, zowel in het strafrecht als in het familierecht.</p>	<p>Het CEDAW-Comité heeft zijn zorgen uitgesproken over het seksneutrale beleid ten aanzien van huiselijk geweld. Nederland moet op systematische wijze statistische data verzamelen, waarin sekse, etniciteit en type geweld worden vermeld, zodat de effecten van beleid gericht op voorkoming van geweld tegen vrouwen in beeld gebracht kunnen worden.</p> <p>Begin 2008 gaat een landelijk onderzoek naar de aard en omvang van huiselijk geweld van start. Het is de bedoeling dit onderzoek op later tijdstip te herhalen, om eventuele veranderingen in de tijd waar te nemen.</p> <p>De TK ontvangt binnenkort informatie over nadere beleidsontwikkelingen op het gebied van geweldsbestrijding. Ook beveelt het CEDAW-Comité Nederland aan bewustmakingscampagnes op te zetten.</p> <p>In april 2007 is een grote publiekscampagne huiselijk geweld van start gegaan.</p> <p>Het CEDAW-Comité heeft Nederland aangespoord gratis rechtsbijstand voor alle slachtoffers van huiselijk geweld mogelijk te maken.</p> <p>Buiten de algemene waarborg van kosteloze rechtsbijstand van minder draagkrachtigen, is in april 2006 een wettelijke bepaling in werking getreden, op grond waarvan slachtoffers van een zeden- of geweldsmisdrijf, ongeacht draagkracht, gratis rechtsbijstand wordt toegekend. Als voorwaarde geldt dat slachtoffers ernstig lichamelijk of geestelijk letsel hebben opgelopen. Bij zedenmisdrijven wordt er doorgaans van uitgegaan dat er sprake is van ernstig geestelijk letsel. Daarnaast wordt gewezen op een wetsvoorstel bij de TK dat voorziet in verbetering van de positie van het slachtoffer in het strafproces.</p>	<p>Het kabinet geeft het commentaar van het CEDAW-Comité onvolledig weer. Het gaat niet in op de zorg over het aanhoudend geweld tegen vrouwen, en vermeldt alleen de aanbeveling tot dataverzameling. Niet wordt aangegeven of in het landelijk onderzoek de gevraagde uitsplitsing (sekse, type geweld, relatie tot de pleger en etniciteit) zal worden gemaakt. Dat moet worden gewaarborgd. Het aangekondigde onderzoek heeft gaat alleen over huiselijk geweld, terwijl het Comité gegevensverzameling mbt alle vormen van geweld tegen vrouwen vraagt. Ook is onduidelijk of met het onderzoek ook de effecten van wetten en beleid worden gemonitord.</p> <p>Het kabinet gaat niet inhoudelijk in op het commentaar mbt de genderneutrale formulering van beleid inzake geweld tegen vrouwen en t.a.v. huiselijk geweld. Dit is ook reeds aan de orde gesteld door de speciaal rapporteur geweld tegen vrouwen van de VN, mevrouw Erturk.</p> <p>Het kabinet moet deze commentaren serieus nemen en expliciet beleid ontwikkelen inzake de genderspecifieke aspecten van huiselijk geweld en andere vormen van geweld tegen vrouwen. Het kabinet noemt het huisverbod niet, terwijl hier gemeld had kunnen worden dat aan de implementatie van het huisverbod hard wordt gewerkt.</p> <p>De publiekscampagne huiselijk geweld geeft slechts ten dele uitvoering aan de aanbeveling van het Comité tot publiekscampagnes (andere vormen van geweld tegen vrouwen blijven buiten beeld).</p> <p>Het kabinet geeft de aanbeveling over rechtsbijstand onvolledig weer; het Comité heeft het ook over rechtsbijstand in het familierecht. De uitleg over het bestaande beleid is in januari bij de bespreking met het Comité reeds aan de orde geweest en het Comité acht dit dus niet voldoende. De wettelijke regeling voor gratis rechtsbijstand aan slachtoffers van ernstige geweldsmisdrijven voldoet niet aan hetgeen wordt aanbevolen. Bij zedenmisdrijven wordt inderdaad doorgaans uitgegaan van ernstig letsel, maar bij huiselijk geweld niet (en daar gaat de aanbeveling over) is dat niet het geval. Bovendien heeft de voorziening alleen betrekking op het strafrecht, en pas als er vervolging wordt ingesteld. In het licht van de aanbeveling van het Comité is het ook onbegrijpelijk dat slachtoffers in het voorgestelde huisverbod geen aanspraak kunnen maken op gratis rechtsbijstand, terwijl de pleger die uithuis geplaatst wordt dat wel krijgt.</p>
<p>(21, 22) Aanmoediging om een onafhankelijke effect rapportage</p>	<p>Prostitutiebeleid Het Comité heeft Nederland aangespoord een onafhankelijk</p>	<p>De door het kabinet genoemde evaluatie-onderzoeken hebben niet expliciet gekeken naar de veiligheids- en gezondheidsrisico's van</p>

Uitsplitsing en samenvatting van Concluding Comments CEDAW-Comité	Reactie kabinet	Analyse en inhoudelijk commentaar Netwerk VN-Vrouwenverdrag
te laten maken van de bedoelde en onbedoelde effecten van de opheffing van het bordeelverbod; waaronder veiligheids- en gezondheidsrisico's, met name van vrouwen zonder verblijfstitel die in de prostitutie werken.	onderzoek te doen naar de effecten van de opheffing van het bordeelverbod op met name buitenlandse prostituees, waarbij de aandacht met name zou moeten uitgaan naar gewelds- en gezondheidsrisico's. Inmiddels heeft een tweede evaluatie van de opheffing van het bordeelverbod plaatsgevonden, door onafhankelijke bureaus. Drie deelonderzoeken: niet legale prostitutie, gemeentelijk beleid en de sociale positie van de prostituees)zijn samengevoegd in een overkoepelend rapport van het WODC..	vrouwen zonder verblijfstitel die vrijwillig in de prostitutie werken. De positie van deze prostituees is alleen bekeken in relatie tot mensenhandel.
(23,24) Zorg over het aantal vrouwen en meisjes dat slachtoffer is van mensenhandel; zorg over de uitsluiting van de bescherming van de B-9 regeling van slachtoffers geen aangifte doen; oproep aan de staat om te zorgen voor uitbreiding van de tijdelijke 'beschermings-verblijfsvergunningen', reïntegratie en voorzieningen voor alle slachtoffers van mensenhandel (ook zij die geen aangifte kunnen of willen doen).	Slachtoffers van mensenhandel Het CEDAW-Comité beveelt aan dat bescherming en hulp geboden moet worden aan alle slachtoffers van mensenhandel, ondermeer door het verstrekken van tijdelijke verblijfsvergunningen. Dit moet ook gelden voor slachtoffers die niet bereid zijn om mee te werken aan een strafzaak tegen de daders. Uitleg over B9-regeling en over daarnaast bestaande mogelijkheid om op humanitaire gronden een verblijfsvergunning te verlenen.	De situatie ten aanzien van de verblijfspositie van slachtoffers van mensenhandel is uitgebreid aan de orde geweest in de bespreking met het Comité in januari. Daar heeft de Nederlandse regering dezelfde informatie verschaft als nu. Het Comité acht dit dus niet voldoende. Het CEDAW-Comité vraagt er voor te zorgen dat alle slachtoffers van mensenhandel aanspraak kunnen maken op voorzieningen en een (tijdelijke) verblijfsstatus, onafhankelijk van aangiftedebereidheid. Dat de B-9 regeling thans gekoppeld is aan de strafrechtelijke procedure is een (politieke) keuze, maar het zou ook anders geformuleerd kunnen worden. De Vreemdelingencirculaire kan zodanig veranderd worden dat alle slachtoffers van mensenhandel aanspraak kunnen maken op een tijdelijke verblijfsvergunning (en op voorzieningen). De genoemde mogelijkheid van verblijf op humanitaire gronden is in de praktijk niet beschikbaar voor alle slachtoffers van mensenhandel. Het kabinet zal alsnog moeten verklaren hoe het uitvoering gaat geven aan de CEDAW-aanbeveling.
(25, 26) Voortdurende discriminatie door politieke partij is schending verdrag; aanbeveling om dmv wetgeving de voorwaarden om een politieke partij te registreren in overeenstemming te brengen met het verdrag. Aanbeveling om het hoger beroep in de SGP-zaak in te trekken en de directe werking van het verdrag te erkennen.	SGP Het CEDAW-Comité roept de Staat op om het hoger beroep in de zaak over de SGP in te trekken. De Staat heeft hoger beroep ingesteld omdat het een zeer principiële kwestie betreft, waarbij verschillende grondrechten en de relatie tussen wetgever en rechter in het geding zijn.	Het kabinet gaat niet in op de verdragsschending noch op de aanbeveling voor wetgeving. Het kabinet geeft de aanbeveling van het CEDAW-Comité onvolledig weer. Het CEDAW vraagt niet alleen om het hoger beroep in te trekken, maar koppelt dit aan het erkennen van de directe werking van het vrouwenverdrag. Tijdens de bespreking in New York stelde de Nederlandse delegatie namelijk dat zijn opvatting dat het verdrag geen directe werking heeft de reden voor het hoger beroep was. De nu genoemde redenen zijn toen niet aangedragen. Kernpunt voor CEDAW is ook hier weer de status van het verdrag, en de oproep aan de Nederlandse regering om de directe werking van het verdrag/verdragsbepalingen te erkennen. Het kabinet kan aan de strekking van de aanbeveling van CEDAW voldoen door het hoger beroep in de SGP zaak in te trekken, <i>voor zover dit beroep betrekking heeft op de directe werking van het Vrouwenverdrag.</i>

Uitsplitsing en samenvatting van Concluding Comments CEDAW-Comité	Reactie kabinet	Analyse en inhoudelijk commentaar Netwerk VN-Vrouwenverdrag
<p>(27, 28) Zorgen over voortdurende dubbele discriminatie van ZMV-vrouwen; met inbegrip van de toegang tot onderwijs, werk en gezondheid en de preventie van geweld tegen vrouwen; ernstige aansporing om effectieve maatregelen te nemen om discriminatie van ZMV-vrouwen uit te bannen, zowel in de samenleving als in hun eigen gemeenschappen; aanmoediging om inspanning ten aanzien van de preventie van racisme te versterken, met name ten aanzien van vrouwen en meisjes.</p> <p>Bezorgdheid dat veel ZMV-vrouwen door de stringente regelgeving niet in aanmerking komen voor een zelfstandige verblijfsvergunning; bijzondere bezorgdheid over de voorwaarde dat slachtoffers van huiselijk geweld aangifte moeten doen om in aanmerking te komen voor een zelfstandige vtv;</p> <p>bijzondere bezorgdheid over de wettelijke verplichte dure inburgeringscursussen/inburgeringsexamen; bijzondere bezorgdheid over de gestegen inkomenseis voor gezinshereniging; bezorgdheid dat seksueel en huiselijk geweld (m.u.v. FGM) geen gronden zijn voor asiel.</p> <p>Het Comité doet vervolgens een ernstige aansporing effectrapportages uit te voeren ten aanzien van het beleid en de wetgeving die ZMV-vrouwen raken.</p> <p>Verzoek om in volgende rapportage informatie op te nemen mbt het aantal vrouwen dat een verblijfsvergunning cq een asielstatus heeft gekregen na huiselijk geweld.</p>	<p>Het CEDAW-Comité maakt zich zorgen over de positie van zwarte, migranten- en vluchtelingenvrouwen in Nederland en vindt dat er maatregelen dienen te worden genomen om discriminatie van deze vrouwen te elimineren. Nederland kent ten aanzien van de arbeidsmarkt geen specifiek antidiscriminatiebeleid dat enkel gericht is op zwarte, migranten- en vluchtelingenvrouwen. Aan deze groep wordt aandacht besteed in het kader van het algemene antidiscriminatiebeleid. Uitleg over de instelling van een landelijk dekkend netwerk van antidiscriminatievoorzieningen. Naar verwachting zal deze algemene maatregel positief uitwerken voor zwarte, migranten- en vluchtelingenvrouwen. Met het oog op de lage arbeidsparticipatie van allochtone vrouwen zijn de laatste jaren verschillende specifieke maatregelen getroffen - PAVEM en RAVA (volgt uitleg). Het initiatief van de commissie PaVEM om met behulp van organisaties voor vrijwilligerswerk de maatschappelijke participatie van allochtone vrouwen te stimuleren is opgenomen in het Beleidsprogramma van het kabinet. Het doel is de komende jaren 50.000 allochtone vrouwen via het project te activeren.</p> <p>Het CEDAW-Comité heeft aanbevolen dat in de volgende rapportage cijfers worden opgenomen met betrekking tot wegens huiselijk geweld verleende verblijfsvergunningen (regulier en asiel). Dit soort gedetailleerde informatie kan niet rechtstreeks uit het registratiesysteem van de IND gehaald worden en het verkrijgen ervan vergt dus een extra inspanning. Deze aanbeveling wordt in zoverre opgevolgd dat de op dat moment beschikbare cijfers met betrekking tot reguliere zaken waarin op grond van huiselijk geweld verblijf is verleend gemeld zullen worden en dat voor wat betreft asiel zal worden bezien of het mogelijk is zaken te tellen waarin huiselijk geweld de doorslag heeft gegeven bij het verlenen van asiel en wat hier voor nodig is.</p>	<p>Het kabinet geeft het commentaar/de aanbeveling van het CEDAW-Comité onvolledig weer: kabinet beperkt zich tot arbeidsmarkt, zegt niets over toegang tot onderwijs, gezondheid en preventie van geweld tegen vrouwen. Het kabinet zegt ook niets over discriminatie in eigen gemeenschap.</p> <p>Het kabinet legt nogmaals het bestaande beleid uit, in een opsomming van projecten (zonder doelen en resultaten). De enige doelstelling die wordt genoemd is die om 50.000 allochtone vrouwen te stimuleren tot maatschappelijke participatie is niet nieuw en waarborgt niet de toegang tot onderwijs, werk en gezondheid.</p> <p>Het kabinet ziet de aanbeveling blijikbaar als inspanningsverplichting, terwijl resultaat wordt gevraagd</p> <p>Het kabinet verwijst naar algemene maatregelen, terwijl 'effectieve' maatregelen t.a.v. ZMV-vrouwen worden gevraagd. De verwachting dat een algemene maatregel positief zal uitwerken voor ZMV-vrouwen wordt niet onderbouwd en is, gezien de ervaring in de afgelopen jaren, ook niet erg realistisch. Daarom beveelt het Comité aan effectieve en dus specifieke maatregelen te treffen.</p> <p>Het kabinet gaat niet in op de bezorgdheid inzake verblijfsvergunningen, inzake dure inburgeringscursussen en -examens, inzake gestegen inkomenseis voor gezinshereniging en over de bezorgdheid dat seksueel en huiselijk geweld geen gronden voor asiel zijn.</p> <p>Ook de ernstige aansporing ('urges') die volgt op concrete zorgen op een aantal terreinen (inburgering, gezinshereniging, seksueel geweld en asiel) blijft onbesproken. Het kabinet zal alsnog moeten aangeven hoe deze aanbeveling uitgevoerd zal gaan worden. De gevraagde effectrapportages zullen uitgevoerd moeten worden. In concreto betekent dat onder meer dat in het door minister Hirsch Ballin aan de TK toegezegde onderzoek naar de effecten van de toelatingseisen bij gezinmigraie, ook expliciet wordt gekeken naar de effecten voor vrouwen. Dit conform de vragen die op dit punt door de TK zijn aangedragen, waarbij meermalen is verwezen naar de Concluding Comments van het CEDAW-Comité.</p> <p>Het kabinet constateert terecht dat uitvoering van de aanbeveling een extra inspanning vergt. Waarom zou die niet geleverd kunnen worden?</p>
<p>(29, 30) Het Comité onderkent de inspanningen voor verbetering van de situatie van vrouwen op de arbeidsmarkt, maar blijft bezorgd over de ernstige achterstelling van vrouwen inzake arbeid. Dringende aansporing om inspanningen die gelijke kansen voor mannen en</p>	<p>Zie over kabinetsreactie vrouwen in hogere functies onder (17,18). Het CEDAW-comité beveelt aan dat verschillen tussen mannen- en vrouwenberoepen moeten worden aangepakt. Ten aanzien van segregatie volgt een uitvoerige uiteenzetting over beïnvloeden van de beeldvorming bij</p>	<p>Zie wat betreft hogere functies commentaar onder (17,18). Wat betreft beroepssegregatie gaat het kabinet in op een deel van de aanbeveling, namelijk vrouwen en techniek. Deze beschrijving is een herhaling van de rapportage (een opsomming van projecten, waarvan het resultaat niet genoemd wordt. De aanbeveling heeft niet alleen betrekking op vrouwen en techniek,</p>

Uitsplitsing en samenvatting van Concluding Comments CEDAW-Comité	Reactie kabinet	Analyse en inhoudelijk commentaar Netwerk VN-Vrouwenverdrag
<p>vrouwen waarborgen te verhogen. Het Comité heeft met name zorgen ten aanzien van lage aantal vrouwen in hogere functies en ten aanzien van de concentratie van vrouwen in sectoren met lage lonen. Aanbeveling om maatregelen te treffen om beroepssegregatie uit te bannen, in het bijzonder door onderwijs en trainingsmogelijkheden verder te diversificeren.</p> <p>Met name zorgen ten aanzien van concentratie van vrouwen in part-time werk; dringende aansporing om meer mogelijkheden te creëren voor de toegang van vrouwen tot full-time werk, onder meer door bewustwording, en de gelijkwaardige verdeling van de verantwoordelijkheid van de zorg voor kinderen. Aandrag tot intensivering van inspanningen om gelijke kansen te realiseren.</p> <p>Het Comité uit met name zorgen over de hardnekkigheid van de loonkloof M/V en beveelt aan n.a.v. de bevindingen van de Gelijk Loon Werkgroep relevante follow-up maatregelen te treffen.</p> <p>Zorgen over het ontbreken van adequate klachtenprocedures mbt discriminatie op de arbeidsmarkt; oproep aan de staat om met wetgeving te komen die dergelijke klachtmechanismen bij bedrijven en organisaties voorschrijft.</p> <p>Bezorgd over de intrekking van de WAZ in 2004, wat leidde tot het vervallen van een zwangerschapsuitkering voor zelfstandigen; oproep om dmv wetgeving opnieuw een dergelijke uitkering in het leven te roepen, in lijn met art. 11-2-b van het Verdrag.</p>	<p>meisjes en vrouwen over exacte en technische vakken en opleidingen. Voorts wordt het project de Glazen Muur beschreven.</p> <p>Het CEDAW-comité beveelt aan dat mannen zouden moeten worden aangemoedigd hun verantwoordelijkheid in de verzorging van de kinderen te nemen en dat het voor vrouwen mogelijk moet worden gemaakt om meer voltijd te werken.</p> <p>Een belangrijk speerpunt van het kabinetsbeleid ten aanzien van emancipatie is arbeid en economische zelfstandigheid. In het beleidsprogramma van het kabinet zijn fiscale maatregelen aangekondigd met het doel om vrouwen meer uren te laten werken. Deze maatregelen zijn verhoging van de aanvullende combinatiekorting en geleidelijke afbouw van de overdraagbare heffingskorting.</p> <p>Belangrijk zijn daarnaast de inspanningen om het aantal brede scholen te vermeerderen en verplichting per 1 augustus 2007 voor scholen om voor- en naschoolse te laten organiseren. Door dit beleid wordt het eenvoudiger voor vrouwen en mannen om arbeid en zorg te combineren. Immers de schooltijden hoeven niet langer de werktijden van ouders te bepalen. Daarnaast wordt momenteel uitwerking gegeven aan het programma Dagarrangementen en Combinatiefuncties (2006-2008). Doel van dit tweejarige project is om de combinatie van zorg en arbeid makkelijker te maken.</p> <p>Het CEDAW-comité beveelt aan dat de verschillen tussen mannen en vrouwenberoepen moeten worden aangepakt. Eind oktober 2006 zijn aan de Tweede Kamer de laatste cijfers over ongecorrigeerde en gecorrigeerde beloningsverschillen (peiljaar 2004) aangeboden, en die worden vervolgens in de kabinetsreactie samengevat. Het eerstvolgende rapport verschijnt eind 2008.</p> <p>In maart 2007 heeft de werkgroep "Gelijke beloning, dat werkt!" het eindrapport en de aanbevelingen aangeboden. Deze aanbevelingen zijn breed verspreid. De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft op 11 juni jl. een brief aan de Tweede Kamer verzonden waarin een reactie wordt gegeven op de aanbevelingen van de werkgroep.</p> <p>Voorts zou er volgens het CEDAW-Comité een wettelijke klachtenregeling voor werknemers moeten komen zodat werknemers gevallen van discriminatie kunnen melden in</p>	<p>maar vooral op de concentratie van vrouwen in laagbetaalde sectoren. Meer vrouwen in de techniek kan bijdragen aan het tegengaan van de beroepssegregatie, maar is niet voldoende om deze segregatie uit te bannen (het resultaat dat CEDAW vraagt). Het kabinet zal alsnog moeten aangeven hoe dit resultaat bereikt gaat worden.</p> <p>Het kabinet gaat vooral in op de maatregelen ter bevordering van de gelijkwaardige verdeling van de zorg voor kinderen. De daarbij genoemde maatregelen betreffen inspanningen, maar geen garantie voor resultaat. Verder valt op dat het kabinet daarbij niet spreekt (zoals CEDAW) van de mogelijkheid tot full-time werk, maar over meer uren werken.</p> <p>De genoemde fiscale maatregelen kunnen beschouwd worden als intensivering van beleid, maar hoe ze daadwerkelijk zullen bijdragen aan het meer uren werken van vrouwen wordt niet uiteengezet. Er wordt niet aangegeven wat er aan bewustwording wordt gedaan, en welke maatregelen worden genomen om ervoor te zorgen dat mannen meer de verantwoordelijkheid voor de zorgtaken nemen.</p> <p>De cijfers bevestigen de hardnekkigheid van de loonkloof, zowel wat betreft de ongecorrigeerde als gecorrigeerde beloningsverschillen. Het kabinet gaat niet in op de in eigen reactie genoemde aanbeveling de verschillen tussen mannen- en vrouwenberoepen aan te pakken, die de hoofdoorzaak vormen van de in internationaal perspectief gezien forse ongecorrigeerde beloningsverschillen.</p> <p>Ook uit de in de brief van 11 juni genoemde maatregelen wordt niet duidelijk hoe deze de hardnekkigheid van de loonkloof zullen verminderen.</p> <p>Het kabinet legt slechts (nogmaals) het bestaande beleid uit. Maar het CEDAW-Comité vindt bestaande, algemene beleid kennelijk onvoldoende om het gewenste resultaat te bereiken: adequate klachtenprocedures met betrekking tot discriminatie op de arbeidsmarkt. Dat een aantal universiteiten en gemeenten een klachtenprocedure en onafhankelijke klachtencommissie voor discriminatie, zoals seksuele intimidatie, heeft, betekent niet dat het gros van de bedrijven dat heeft. Daarom beveelt CEDAW wetgeving aan. Het kabinet laat impliciet weten daar niet voor te voelen en laat ook na uiteen te zetten hoe het door CEDAW resultaat wel bereikt kan worden.</p> <p>Het kabinet vermeldt niet dat het Comité vindt dat er een wettelijke regeling moet komen.</p>

Uitsplitsing en samenvatting van Concluding Comments CEDAW-Comité	Reactie kabinet	Analyse en inhoudelijk commentaar Netwerk VN-Vrouwenverdrag
	<p>bedrijven en instellingen. Er is in Nederland geen wettelijk klachtrecht voor individuele werknemers. Dat betekent echter niet dat werknemers nergens terecht kunnen met hun klachten. Vervolgens wordt ingegaan op de Commissie Gelijke Behandeling, de antidiscriminatiebureau's, het feit dat veel CAO's bepalingen over klachtenregelingen bevatten. Ook wordt gewezen op het feit dat vooral de grotere ondernemingen en instellingen zijn overgegaan tot het instellen van interne klachtenregelingen en klachtencommissies, waar werknemers terecht kunnen met klachten over discriminatie en (seksuele) intimidatie. Als voorbeeld daarvan worden de klachtenregelingen van een aantal universiteiten en van een gemeenten genoemd.</p> <p>Het CEDAW-comité is van mening dat er een regeling voor een zwangerschapsuitkering moet komen voor zelfstandige ondernemers. Het kabinet is de mogelijk hiertoe aan het bezien.</p>	<p>Inmiddels heeft het kabinet zijn voornemen daartoe bekend gemaakt, maar daarbij is de opvatting van het CEDAW-comité evenmin genoemd als het VN-vrouwenverdrag.</p>
<p>(31, 32) Zorgen om intrekking financiering anti-conceptie voor vrouwen boven de 21 en de consequenties voor de seksuele en reproductieve rechten en gezondheid van vrouwen met lagere inkomens; aanmoediging deze effecten te monitoren en hierover in de volgende rapportage informatie te verschaffen.</p>	<p>Het CEDAW-Comité betreurt het dat de kosten van anticonceptie niet gedekt worden door zorgverzekering. De effecten van het feit dat de kosten van anticonceptie niet gedekt worden door de zorgverzekering voor vrouwen boven de 21 moeten worden gemonitord. Voorts moet de volgende rapportage informatie bevatten over de gevolgen hiervan voor de seksuele reproductieve rechten en gezondheid van vrouwen.</p> <p>Binnen de (nieuwe) monitor seksuele gezondheid is vastgelegd dat het anticonceptiegebruik om de twee jaar gemeten wordt. Aan de hand hiervan kan worden bezien of de maatregel invloed heeft gehad op het pilgebruik. Tevens worden elk jaar het aantal tienermoeders en abortussen onder vrouwen gemeten. Tot nu toe zijn er geen aanwijzingen voor negatieve effecten. Met ingang van 1 januari 2008 vervalt de beperking die nu geldt voor de onder de zorgverzekering vallende anticonceptiemiddelen. Daarmee zijn de anticonceptiemiddelen voor iedereen weer in het basispakket opgenomen.</p>	<p>Het kabinet treft verdergaande maatregelen dan het Comité had bepleit. Het kabinet lijkt de zorgen van het Comité overigens niet te delen.</p>
<p>(33,34) Het Comité herhaalt zijn bezorgdheid dat bij onenigheid van de ouders omtrent de keuze van de achternaam van hun kind, de vader de uiteindelijke zeggenschap heeft, wat in strijd is met de grondslag van het verdrag (m.n. art. 16). Herhaling van de aanbeveling dat de Staat de naamwetgeving in overeenstemming met het verdrag brengt.</p>	<p>Recht op keuze naam kind Het Comité herhaalt de aanbeveling dat het namenrecht (keuze naam kind) moet worden herzien in overeenstemming met het bepaalde in het VN Vrouwenverdrag. Het Comité stelt dat het huidige Nederlandse namenrecht zou inhouden dat, als de ouders geen overeenstemming kunnen bereiken over de naam van hun kind, de vader uiteindelijk beslist. Dit is geen correcte weergave van het huidige Nederlandse</p>	<p>Het kabinet stelt hier zijn eigen verdragsinterpretatie boven de interpretatie van het CEDAW-Comité. Dit zegt veel over de manier waarop het kabinet aankijkt tegen de status van het verdrag en het toezichthoudend Comité bij het verdrag. Nationale of andere tradities mogen nooit een reden zijn om discriminatie van vrouwen toe te staan. Dat geldt niet alleen voor culturele tradities als vrouwenbesnijdenis, maar ook voor nationale tradities als de overerving van een geslachtsnaam.</p>

Uitsplitsing en samenvatting van Concluding Comments CEDAW-Comité	Reactie kabinet	Analyse en inhoudelijk commentaar Netwerk VN-Vrouwenverdrag
	<p>naamrecht. De wet bepaalt en binnen het huwelijk geboren kind de naam van de vader krijgt. Volgens het Nederlandse recht verklaren de gehuwde ouders gezamenlijk - voor of ter gelegenheid van de geboorteaangifte - of hun kind de achternaam van de vader of van de moeder zal hebben. Kiezen zij voor de achternaam van de vader, dan is deze verklaring niet nodig. Immers, wordt door de ouders geen naamskeuze gedaan, dan neemt de ambtenaar van de burgerlijke stand als achternaam van het kind de achternaam van de vader in de geboorteakte op. Het Comité geeft bij zijn aanbeveling om het Nederlandse naamrecht op dit punt te wijzigen geen nadere uiteenzetting waarin wordt ingegaan op de vraag of voor de voorkeur in het Nederlandse recht voor de naam van de vader in het geval van ontbreken van overeenstemming, een objectieve en redelijke grond bestaat. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft aan die vraag wel uitdrukkelijk aandacht besteed, met als conclusie dat van discriminatie (artikel 8 jo. 14 EVRM) geen sprake is (Bijleveld tegen Nederland, 27 april 2000, appl.no. 42973/98). Staten die partij zijn bij het VN-Vrouwenverdrag komt een ruime beoordelingsvrijheid toe bij dit sterk door nationale tradities bepaalde onderwerp. De evaluatie uit 2002 van het sinds 1 januari 1998 geldende naamrecht laat zien dat onder de Nederlandse bevolking een duidelijke voorkeur bestaat voor een keuzestelsel waarin kinderen de naam van de vader of van de moeder krijgen. Bovendien is het in het belang van het kind dat het, wanneer de ouders geen overeenstemming bereiken over de vraag welke achternaam het kind zou moeten krijgen, geen achternaam wordt onthouden. Als de ouders niet gehuwd zijn, krijgt het kind, ook als de vader het kind heeft erkend, de achternaam van de moeder. Willen de ongehuwde ouders dat het kind de achternaam van de vader krijgt, dan zullen zij dit gezamenlijk moeten verklaren tijdens de erkenning.</p>	<p>Mocht het al zo zijn dat Nederland hier beleidsruimte heeft, dan heeft het Comité (zowel nu als bij de vorige rapportage in 2001) duidelijk geoordeeld dat de grens daarvan door Nederland is overschreden.</p> <p>Dat het Comité geen correcte weergave van het huidige Nederlandse naamrecht zou geven is niet geheel juist. In kortere bewoordingen dan het kabinet beschrijft het Comité het resultaat als (gehuwde) ouders het niet eens zijn over de naamgeving. Indien het CEDAW-Comité van oordeel is dat het naamrecht discriminerend is voor vrouwen dan behoeft het niet na te gaan of hiervoor een objectieve of redelijke rechtvaardigingsgrond bestaat. Het kabinet doet het voorkomen alsof een toets die in het nationale en Europese gelijke behandelingsrecht wordt gehanteerd in geval van indirecte discriminatie, ook door het CEDAW Comité gebruikt zou moeten worden, ook in dit geval van directe discriminatie. Deze opvatting geeft blijk van gebrekkige kennis van zowel het internationale mensenrecht als het gelijke behandelingsrecht.</p>
<p>(35, 36) Teleurstelling over afwezigheid van afdoende informatie en gegevens (inclusief statistische data) met betrekking tot de effecten voor gehandicapte en oudere vrouwen van wetgeving en beleid in de sociale sector, inclusief gezondheid en uitkeringen. Verzoek om hierover in de volgende rapportage informatie te verschaffen, onderscheiden naar etniciteit.</p>		<p>Het kabinet gaat in het geheel niet in op dit commentaar.</p>
<p>(39, 40) Zorgen over de nieuwe benadering van de regering ten</p>	<p>Het comité is daarnaast kritisch over het feit dat NGO's voor subsidie afzonderlijke projectvoorstellen moeten indienen</p>	<p>Het kabinet geeft in zijn reactie het commentaar en de aanbeveling van het CEDAW-Comité onvolledig weer. Het kabinet voert slechts</p>

Uitsplitsing en samenvatting van Concluding Comments CEDAW-Comité	Reactie kabinet	Analyse en inhoudelijk commentaar Netwerk VN-Vrouwenverdrag
<p>aanzien van de subsidiering van het werk door NGO's. Bezorgd dat deze benadering, waarin organisaties aanvragen moeten doen voor projectsubsidies, hun mogelijkheden om subsidie te krijgen voor het monitoren van de naleving van het verdrag beperkt. Aanbeveling om te waarborgen dat NGO's in staat zijn om effectief bij te dragen aan de voortdurende implementatie van het Vrouwenverdrag. Aanbeveling om nieuwe subsidiestelsel te evalueren, en om het te heroverwegen in het geval NGO's negatief worden getroffen in hun mogelijkheid naleving van het verdrag door de regering te monitoren.</p>	<p>onder de nieuwe emancipatie subsidieregeling. Het comité beveelt aan deze regeling te evalueren. Deze evaluatie vindt in 2007 plaats.</p>	<p>een klein deel van de aanbeveling uit. Het CEDAW-Comité is geeft aan zich zorgen te maken dat het systeem van projectsubsidies NGO's beperkt in hun mogelijkheden de implementatie van het VN-Vrouwenverdrag goed te monitoren. Het beveelt ook niet alleen aan om het subsidiesysteem te evalueren, maar ook om het te heroverwegen indien blijkt dat het voor NGO's moeilijker is geworden de naleving van het verdrag te monitoren. Het gaat dus niet om de evaluatie op zich, maar om het resultaat.</p>
<p>(41) Dringende aansporing om in het kader van de implementatie van het verdrag, De Beijing Declaratie en Platform for Action volledig te benutten, en hieromtrent in de volgende rapportage informatie te verschaffen</p>		<p>Het kabinet gaat in het geheel niet in op deze aanbeveling.</p>
<p>(42) Benadrukt dat volledige en effectieve implementatie van het Verdrag onmisbaar is voor de Millennium Development Goals. Het vraagt om integratie van een gender-perspectief daarbij. Verzoek hieromtrent in de volgende rapportage informatie te verschaffen.</p>		<p>Het kabinet gaat in het geheel niet in op deze aanbeveling</p>
<p>(43) Aansluiting van de Staat bij de zeven grote mensenrechtenverdragen is van belang voor de verwezenlijking van mensenrechten van vrouwen in alle aspecten van hun leven. Comité moedigt Nederland aan zich aan te sluiten bij het verdrag waarbij het nog geen partij is: Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of Their Families.</p>		<p>Het kabinet gaat in het geheel niet in op deze aanmoediging.</p>
<p>(8, 45,46) Het Comité vraagt de Staat om in de volgende regeringsrapportage, die in augustus 2008 ingediend dient te worden, te reageren op de zorgen die het Comité in deze Concluding Comments heeft verwoord. In die volgende rapportage moet eveneens aangegeven worden welke maatregelen zijn genomen ter implementatie van de aanbevelingen van het Comité en welke resultaten zijn bereikt.</p>	<p>In de brief aan mijn collega's heb ik speciale aandacht gevraagd voor de kritiek van het comité dat in voorgaande Nederlandse voortgangsrapportages statistische gegevens uitgesplitst naar sekse en etniciteit ontbraken. Alle ministeries is gevraagd hiervoor aandacht te besteden in de relevante onderzoeken.</p>	<p>Het kabinet gaat slechts ten dele in op dit verzoek.</p>